

Understøttelser for Børn, der søge disse Instituter. Saarent den ærede Minister modtager Bevillingen, hvad Udvalget tror, han vil, saa maa han kunne anvende Pengene ogsaa paa andre Steder i Landet, forsaavidt Forholdene vise, at de der vilde virke gavnligt for Diemedet. Hvorvidt det kunde være ønskeligt at samle saadanne Børn i større Anstalter eller Skoler, eller om det ikke vilde være rigtigere at holde sig til mindre Instituter, eller om man bør sjerne Børnene fra de Omgivelser, i hvilke de ere fødte, og føre dem til de større Stæder, eller om man saameget som muligt bør lade dem forblive i de Omgivelser, hvortil de efter deres Fødsel høre, — alt dette er Spørgsmaal, hvorom der med Rette kan reises Tvivl til den ene og den anden Side, og Finantsudvalget er ingenlunde paa disse Punkter naaet til nogen enstemmig Anskuelse, og man kan altsaa ikke anbefale nogen bestemt Brug af de 1,000 Kr., men kun med den Bemærkning, jeg har anført, ønske at overlade den høitærede Minister Anvendelsen deraf i Diemedet, saaledes som han maatte finde det forsvareligt. Forslaget under Nr. 50 skal jeg ikke opholde mig ved, men henvise til Betænkningen. Med Hensyn til Forslagene angaaende Theatret, nemlig Forslagene under Nr. 51—57, da er der et, nemlig Forslaget under Nr. 55, stillet af den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, som er tiltraadt af Udvalget, og med Hensyn til hvilket jeg skal henvise til Betænkningen. Der er derhos to Forslag, nemlig Forslagene under Nr. 53 og 54, hvor Hvertallets og Mindretallets Anskuelse mødes; det er angaaende de Bestemmelser i Lovforslagets Text, der gaar ud paa at forandre den Bestemmelse, der hidtil har været gjældende, at der ikke skulde gives Udfigt til, at man atter gif tilbage til fast Ansættelse ved Theatret. Det er behørig forklaret skriftlig, saa jeg skal ikke opholde mig derved. Med Hensyn til de andre fire Forslag, nemlig Forslagene under Nr. 51, 52, 56 og 57, da har Udvalget delt sig i et Hvertal og et Mindretal. Det vil ses, at Udvalgets Hvertal ved Forslaget under Nr. 51 fraraaer overhovedet at gaa ind paa den Bevilling af 20,000 Kr. aarlig, som den høitærede Minister har forlangt til Supplerings af det sceniske Dristmateriel i Løbet af 5 Aar, medens Mindretallet efter Forslaget under Nr. 52 vel ikke vil lode Noget for de følgende 4 Aar, men vil bevilge Beløbet for det kommende Finantsaar. Det forekommer Udvalgets Hvertal, at Opførelsen af Theaterbygningen og de dermed forbundne Omkostninger har naaet en saa enorm Høide, at man ikke kan være tilbøielig til ligesom at sanktionere den stedfundne Overskridelse af Bevillingen, hvilket man paa en Maade vilde gjøre ved at indrømme, at der skulde være nogen Anledning til at gaa videre. Man maa derfor fraraade den Bevilling herom, som er foreslaaet i Lovforslaget, hvilket man gjør ved Forslaget under

Nr. 51. Naar man vil sammenligne Lovforslagets Text med Forslaget under Nr. 56, saa vil man finde, at Udvalgets Hvertal foreslaar at vende tilbage til den hidtil giene Text, idet man ikke kan være enig med den høitærede Minister om, at Fortolkningen af denne Bestemmelse kan være nogen Tvivl underkastet, ligesom man da heller ikke finder det fornødent at fastsætte, at Reservecfondens Midler ikke maa anvendes til Udgifter, der ligge uden for de daglige Dristudgifter, fordi det ved Forhandlinger og Afstemninger her i Thinget er erkjendt, og fordi det ligger i Sagens Natur, at en saadan Anvendelse af Reservecfondens Midler ikke kan tilstedes. Udvalget nærer derfor ikke Tvivl om, at den Brug, der tidligere er gjort af Reservecfondens Midler imod denne Regel, ikke er lovlig. Forslaget under Nr. 57 gaar kun ud paa at tilbageføre Bestemmelsen om Rente- og Afdragsbetalingen af Theatrets gamle og nye Gjæld til den tidligere Form, medens Lovforslaget, som man veed, væsentlig vil forandre denne, idet det vil gjøre hele Beløbet rentefrit og bestemmer, at Afdraget skal ske med 10,000 Kr. De øvrige Endringsforslag under Nr. 58—62 angaa Kontoen om Tilskud til Kunst og Videnskab i Almindelighed. Forslaget under Nr. 58 er blot en Ompostering, som jeg ikke skal opholde mig videre ved; det refererer sig til Forslaget under Nr. 47, hvilket ogsaa er antydet i Betænkningen. Hvad Forslaget under Nr. 59, der gaar ud paa at afsætte disse Konti's Text noget anderledes, angaar, da skal jeg bemærke, at der gjentagne Gange har fundet Forhandling Sted mellem Regjeringen og Finantsudvalget om, hvilke Betingelser der skulde kræves for, at Noget kunde opføres paa Kontoen for faste Understøttelser, nemlig Konto 1. Man har i saa Henseende i Finantsudvalget tidligere negtet at modtage forskellige Forslag, og de ere derfor enten ikke komne frem, eller ogsaa ere de bleve forfaste i Thinget, idet man har holdt paa, at de Mænd, der skulde opføres paa denne Konto, skulde være almindelig anerkjendte Kunstnere eller Videnskabsmænd. Disse Principer har man imidlertid ikke gjort fuldstændig gjældende tidligere, og man har nu ved en nærmere Overveielse af dette Spørgsmaal ogsaa fundet, at det heller ikke altid er heldigt at gjøre dem gjældende i Henseende til Bevillingen, idet man navnlig erkjendte, at der Bedkommende, som man søgte at faae opført paa Kontoen, havde et billigt Krav paa nogenlunde at kunne være forviskede om, at den Understøttelse, som blev dem tillagt, vilde blive ydet dem i en længere Arrække. Man havde saaledes kun den samme Konto, og paa Grund af de Betingelser, som man havde stillet for Optagelsen paa Konto 1, havde man altsaa ikke anden Udvei end at lade Bedkommende staa under „Midlertidig Understøttelse“, medens man dog erkjendte, at hans Understøttelse egentlig ikke var midlertidig, men tildels burde betragtes som